

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Servori francezi nu se primesc. Manuscrisurile nu se restituie.
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai prețioase în Viena E. Koss, Haasenstein & Vogler (Otto Koss), H. Schalek, Alois Herndl, M. Duka, A. Oppelk, J. Donnerberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie armonioasă pe o coloană 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarife și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o serie 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LV.

„Gazeta” este în fiă-care și.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 2 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un eșemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamente cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 168.

Brașov, Joi, 30 Iulie (11 August) 1892.

1892.

Cestiune de pâne?

(Articolul final).

Brașov, 29 Iulie v.

„Bărbatul marcant politic” din România, a căruia părere o vedem publicată în ziarul semi-oficios „Presse” din Viena, dăce: „O întorcere din ambele părți (adecă din partea maghiară și română) este necesară. Se se dea uitării reminiscențele din 1848 și politicii dătorii de măsură maghiară și română se se nisuescă a afla un *modus vivendi*”.

Până aici n'amă avé nimic de obiectat. Despre necesitatea unei întorceri de pe cărarea fatală a politicii exclusivismului de rasă maghiară, trebuie să fiă convinsu ori și ce omi nepreocupat și patriot cu minte.

Dér, se nasce grava întrebare, cum se se facă posibilă o asemenea întorcere? Cine se ia inițiativa, ca se se potă stabili acel *modus vivendi*, care se facă să fiă odată uitate reminiscențele din 1848?

Asupra acestei cestiuni „bărbatul marcant politic” de dincolo, crede a puté trece cu orecare ușurință susținându, că n'ar fi dificil a ajunge la acel *modus vivendi*, deorece „judicându lucrul practic cestiunea română se învertesce împrejurul unor întrebări, cari privesc agonisirea pânei și interese locale”.

Nu vede ori și cine contradicerea flagrantă, ce există între dorința de a se face posibilă o „întorcere” de pe drumul urmat ad de politica maghiară și între afirmarea, că totă neînțelegerea s'ar reduce la căpătuirea acelor persoane, cari, neprimindu posturi în Ungaria, trecu dincolo și „facu gălăgi?”

Ori este necesitate de-o „întorcere” și atunci ea nu se va puté realiza niciodată prin aceea, că se vor conferi anumite posturi Românilor și se va satisface unor

interese locale ale lor, ci numai și numai prin schimbarea sistemului de guvernare și a legiloră asupritore, ori nu este necesitate de-o asemenea întorcere și atunci ori ce ostenelă de-a rezolva „cestiunea de pâne și de interese locale” ar fi cel puținu de prisos.

Amă dîsu, că emanarea unor asemenea păreri asupra situațiunei noastre, denotă o completă necunoștință a raporturilor dela noi.

Ar fi bine, ca bărbatii politici din România, despre cari e vorba, să citescă diarele maghiare numai timp de câteva luni cu atențiune și atunci s'ar convinge ușor, că decă Români din Ardeal și Țera ungerescă sunt adî eschiși de pe terenul vieții de stat și administrative și nu pot încăpe în funcțiuni, cauza este numai și numai, că nu se bucură de drepturi egale cu Maghiarii, că sunt huițiu și prigonit, pentru că sunt Români și pretind drepturi egale ca Români.

Foile maghiare, guvernamentale și opoziționale, își dau, cei drept, silința de-a nega faptul, că Români n'ar primi aici funcțiune, numai pentru că e Români. Dér ele însăși se desavueză prin chipul argumentării lor, cum face și „Egyetértés”, când dăce, că numai Români sunt de vină, decă nu se împărtășesc la beneficiile funcțiunilor publice, pentru că „sunt dușmanii statului maghiară și Maghiarii nu se pot crede întrînșii”.

Și de ce sunt Români „dușmanii ai statului”?

Pentru-că, — ne spun foile maghiare — ei nu primesc cultura maghiară, nu se închină suveranității limbei maghiare și nu sprijinesc nisuințele naționale maghiare.

Ca să nu fiă „dușmanii ai statului” li-se cere dér Românilor nici mai multă nici mai puțin

decăt să devii cu trup și suflet Maghiari.

Eată dér, că din „cestiunea de pâne” se face o cestiune de luptă pe viață pe mörte între elementul maghiară și română.

„Egyetértés” ne spune, că ei ar fi gata a chibzu, decă este cu drept „ca Români flămânți”, cari făcu „gălăgi” în Ungaria și România, să fiă căpătuit cu funcțiuni, dér mai înainte aceștia se le dea probe tari, că au renunțat pentru tot-déuna de a mai ridica postulate în favorea națiunei române și că se supun necondiționat dictatului despotice al națiunei maghiare.

Vé trebuie ilustrați mai nermerită și mai convingătoare a cestiunei de pâne dela noi? Poftiți acuma, și decă vé dă mâna, stăruiti mai departe pentru un *modus vivendi* pe asemenea base! —

REPLICA

junimii academice române din Transilvania și Ungaria.

In prefața replicii lor, despre care amă făcut amintire în numărul trecut, studenții noștri universitari ne spun următoarele:

Studenții universitari din regatul României au publicat în primăvera trecută, un *Memoriu**) în cauza noastră a Românilor de sub stăpânirea maghiară.

In scrierea lor, adresată publicului universităților europene, conaționalii noștri au espus suferințele, ce le îndură poporul românesc, sub terorismul politice de maghiarisare.

Numéroșele scrisori de aprobare, ce au primit aatorii, din toate părțile Europei, sunt dovești elocvente despre resunetul viu și puternic, ce au produs *Memoriul* lor în toate inimile, în cari pulsează sentimentul etic al însuflețirii pentru cauza dreptății.

*) *Memoriul* studenților universitari români, privitor la situațiunea Românilor din Transilvania și Ungaria. — Bucuresci, Carol Göbl, 1891.

Ținemă a mulțumi cu acestu privilegiu tuturoră acelora, cari au binevoit a manifesta interesare pentru noi, popor lipsit de drepturi naționale în patria sa străbună.

Curând însă după aparițiunea amintitului *Memoriu*, junimea academică maghiară lansă un așa numit „*Răspuns*”,**) în care stăruiesc a desmînți aserțiunile scrierii bucurescene.

Dér fapte reale și controlabile nu se pot desmînți, pentru-că contra adevărului și a dreptății chiar și cele mai dibace condeie se frângu, fatalu trebuie să se frângă.

Posițiunea noastră, a junimii academice române din Ungaria și Transilvania, în această causă, e clară.

Pentru noi e o datorie a ne pronunța asupra unei discuțiuni, ce se poartă în fața lumii civilizate despre noi, despre poporul nostru.

Că discuțiunea s'a angajat între junimea din România și între junimea maghiară din Ungaria, acesta nu ne pôte împedeca pe noi a spune adevărul, ou atât mai virtos nu, că e vorba a da Europei culte informațiuni esacte și autentice despre cestiunea română.

Pe lângă aceea, *Memoriul* bucuresceanu este scris cu strictă obiectivitate și o singură frasă nu este în el, care ar puté fi bănuită, că s'ar fi scris sub influința unor aspirații protivnice statului ungar.

Ca să dovedim dér, că întregu „*Răspunsul*” colegilor noștri maghiari nu este de cât o înregistrați de afirmațiuni neadevurate și de schimonosiri a faptelor existente, noi, junimea academică română de sub stăpânirea maghiară, cunoscându din proprie intuițiune și experiență natura curentelor maghiarisătoare din patria noastră comună, amă conceputu presenta *Replică*.

Adresămă această scriere aceluiași publicu al universităților europene, cătră care se adresează atât *Memoriul* bucuresceanu cât și *Răspunsul* budapestan.

**) A magyar Románok és a magyar nemzet. — Budapest, 1891.

„FOLETONULU GAZ. TRANS.”

Colegiul meu,

de Emile Zola.

Tote aceste distribuțiuni de premii au deșteptat în mine suvenir, lăsați-mă să vă vorbesc de colegiul meu.

Colegiul orașului Aix este un bun colegiu de provincie. Orașul are un vechiu renume de literar și instruit. De aceea colegiul este frecventat. Erăm acolo aproape patru sute, ceea ce e un număr mare în această depărtată provincie, în această cetate vechiă, singuratică și mörta, unde érba crește printre pietrele stradelor.

Mi aducă aminte de camarazi mei. Unii, ca mine, erau chiar din oraș. Cea mai mare parte erau fii de avocați, de funcționari judecătorești, de notari. Aceia aveau să moștenescă studiile și cabinetele părinților lor, și ei urmăreau o cale deja făcută. După colegiu, școala de drept; după școala de drept, o situați dinainte regulată, cei aștepta.

Chiar și cei mai mari se arătau foarte leneși. Vieța li-se părea deja sécă și se întrebau, de ce se-și mai bată capul, de vreme ce sorțea lor era deja croită. Eșind de pe băncile colegiului, n'aveau decăt să se așede în vechiul fotoliu familiar, înaintea biroului, unde străbunul lor a început să-și creeze starea. Sourtu dîsu, e mod de învoire cu esamenele, și odată esamenele trecute, nu știința dobândită în colegiu este, care face pe omeni dibaci.

Viitorii avocați, viitorii funcționari judecătorești își făceau ei ore acestu resonamentu? Nu știu, dér repetu, că erau în general printre cei leneși, ceea ce nu-i împiedică, ca mai târziu să-și implinescă foarte bine chiamarea lor.

Aveam și fii de neguțatori, de miol detașiști, chiar fii de antreprenori și de meșteșugari deveniți stăpâni.

Este la Paris și în provincie o impulsione din ce în ce mai mare spre instrucțiune.

Ori cine a făcut puține parale, par-

veniții cei mai neinstruiți, cei de ourându în bogății, ale căroru mâni mai păstrează încă asprimea meșteșugului, viséză pentru fii lor situații liberale și mai ou sémă împing mica lor familie cătră magistratură, care, dăce-se, duce la toate în ziua de ad. Printre fii acestor parveniți, erau câți-va elevi buni. În general erau ou spiritul greoi, dér unii dintre ei păreau a înțelege necesitatea instrucțiunii și trebuința de a pași pe scara socială prin muncă. Aceia se încăpătinau stându mereu cu nasul în oarte, cu voința firmă de a nu fi vr'unu lăcătuș, séu vr'unu hangiu, ca tatăl lor. Doi-trei au ajuns la o frumoasă poziți.

Căt despre ceilalți, nu recompensau de loou familiile lor pentru sacrificiile, ce făceau. Deore-ce tata a lucrat, de ce se-și mai bat capul ou grăca și latina? Și făr' de acesta ei totdeuna voru sci să se bucure de rentele, ce le voru moșteni odată. Mai mulți nici nu-și isprăveau clasele. Familiile se necăjiau și-i scoteau din clasele ou latinésca pentru

a-i băga în clasele de comerț, părăsindu idea de a face din ei avocați, gândindu-se, că le va ajunge ortografia și aritmetica, deocă voescu să între odată în casa părintescă.

Mai târziu am găsit câțiva din camarazi mei în comerț și industrie, unul în fabrica de alcool, un altu curelaru, un altu croitoru, un altu vinde porțolanuri. Din totă instrucțiunea lor universitară, am băgat de sémă, că nu li a rămas în memorie, decăt bucați din Boileau. Distilatorulu soie încă totă „*Repas ridicule*”, pe care îl reciteză fără résuflare.

* * *

Dér elevii cei mai tipici ni-se trimiteau din departamentele vecine, din Var și Basses-Alpes. În fiă-care an venau de sus băieți mari tăiați din toporu, încălțați ou ghetă mari și avându un aer prost. Cea mai mare parte erau fii de arendași bogati séu chiar de comercianți, cari trăsescu ou micu ne

Astfel se va pute convinge ori-si cine despre felul mijloacelor, cu care lupta junimea, dimpreună cu intraga societate maghiară, contra existenței naționale a Românilor și a celorlate națiuni nemaghiare din Ungaria și Transilvania.

Precum plângerile poporului român nu se îndreptă în contra statului ungar, așa nici scrierea noastră nu se poate îndrepta în contra acestui stat.

Poporul românesc din Ungaria și Transilvania este cunoscut ca un model de popor dinastic, leal și patriotic.

În intraga istorie nu există un singur casu de necredință, ce ni-s'ar pute imputa nouă, Românilor, față de monarhul nostru sau față de statul, pe care-l susținem și la care și noi avem un drept de proprietate.

Acosta însă nu poate, și nici o ne va pute opri pe noi vr'odată a opune o rezistență de feru în contra celui elementu conlocuitoru, care, confiscându Ungaria pentru sine singuru, i-a pus masca paumaghiarismului, și de decenii abuzază în chipu nevrednicu de puterile patriei noastre comune, în scopul ne mai tainuțu, de a extermina naționalitatea noastră.

În contra acestui elementu al națiunii maghiare, se îndreptă scrierea noastră.

Sistemul folositu în această scriere este următorul:

Materialul fiindu vastu, l'am împărțitu în capitole.

Considerându, că în multe părți lupta noastră contra maghiarizării nu este încă cunoscută, am ținutu să lămurim mai dintăiu de toate, esența acestei lupte.

Mișcarea actuală a Românilor prea puțin are a face cu istoria, cu toate acestea, colegii noștri maghiari au pus discuțiunea mai alesu pe terenul istoric.

Din această cauză, li-am adresatu lor unu capitolu specialu, în care sunt espuse cestiunile istorice și momentele, cum s'ar dice, formale, din Răspunsul lor.

Dela acestu capitolu încolo, Replica noastră tratéză toate aserțiunile junimii maghiare, și aduce și alte dovești noue despre asuprirea poporului român în Ungaria și Transilvania.

Am alăturatu o hartă etnografică a Austro-Ungariei și a regatului României, ca să ilustrăm teritoriul, ce-lu ocupă Românii din aceste trei țeri.

Acastă ilustrare ni-s'a părutu indispensabilă pentru înțelegerea raporturilor istorice și etnice din Carpați și dela Dunărea de jos.

Harta acosta este imprimată după o hartă a d-lui H. Kiepert.*)

*) H. Kiepert. Uebersichtskarte der Verbreitung der Deutschen in Europa. — Berlin, Dietrich Reimer. (Litografia Kaatz), 1887.

gotu în fundul unui satu din munți. În fine puțin importă pozițiunea familiilor lor, căci copiii de notar și chiar de spițer, arătau, când sosiau, o brutalitate țărănească, ce nu dispărea niciodată de totu. Mai toți erau mai tari la căpățină, decâtu stăncile, pe cari au crescutu; mulți arătau o adevărată orăre pentru oarți. Am cunoscutu unul mai cu sémă, în alu cărui creeră n'au pututu pătrunde trei idei în șir. Iși petrecea dizele într'o atitudine calmă și greoică, ca unu bou, care mistue. Avea ochi mari neespresivi, pe cari îi fixa asupra profesorului, ca și cum ar înțelege, și cându îl întreba, vedeai, că nici nu aușise. Nu aveau toți această stupiditate, dăr copiii inteligenți erau excepțiune printre aceștia. Unii au cumpăratu funcțiun de notari prin sate pierdute. Negreșitu, că ar trebui trei sau patru generații, pentru a pute nobilita rassa și a desvolta inteligența acesti clase de muncitori neciopliți.

(Va urma).

Din citarea riguroasă a celor mai autentice isvóre, acte și documente, se va vedé ușor, pe cari din cele două părți litigante se află adevărul și dreptatea.

Imparțialitatea publicului, cătră care ne adresăm, ne ajunge, ca în deplină liniște să așteptăm judecata, ce va pronunța.

Viena,
Graz,
Budapesta,
Clușiu, } în Martie 1892.

CRONICA POLITICĂ.

— 29 (10) Augustu.

Diarul clericalu „Magyar Allam“, vorbindu despre raporturile Vaticanului cu guvernul ungurescu, dice între altele următoarele: „Contele Revertera poate să se întorcă mângaiatu la Roma; politica papală nu se va teme de el, cu atât mai puțin conducerea bisericei, căci acosta este cu totul independentă de raporturile politice, și d-lu conte Csaki, împreună cu d-lu Iulia Szapary, nu au mai multă valoare înainte ei, ca și când i s'ar anunța, că unu căpitanu al Ne griloru din Timbuotu sau din Congo a poruncitu să tragă în țepă câțiva misionari. Puru și simplu se voru trimite alți misionari, cari, dacă li-se va cere, voru fi de-aseenea gata de a suferi mórtea de martir.“

*

Unu redactoru al diarului rusescu „Novosti“ a intervievatu pe emigranții bulgari Dragan Zancov și Petru Stancev. Aceștia suntu de părere, că documentele publicate în „Svoboda“ sunt falsificate. Zancov dice, că elu dorește depărtarea principelui de Coburg și a actualilor miniștri din Bulgaria. Bulgarii, dice elu voru, aștepta cu răbdare finele domniei lui Coburg. Stancev dice, că Bulgarii în lupta lor pentru independentă, nu așteptă din nici o parte vr'unu ajutoru. Principele de Coburg are sprijinul triplei alianțe. Fierberea în poporul bulgaru a crescutu în modu simțitoru dela împușcarea lui Panita încoce. Apoi vorbindu despre recentele execuțiuni din Sofia, ambi emigranți suntu de părere, că această faptă va avé urmări mari. În Macedonia suntu mulți bărbați, cari au juratu răsbunare pentru împușcarea majorului Panita.

Procesul disciplinaru

intentatü de camera advocațională maghiară din Clușiu contra advocaților român.

(Fine).

Mergerea noastră la Viena, la factorul supremu al legislațiunii, o timbrați de trădare patriă!?

Așa credeți voi, că Domnitorul nostru, în Viena recunoscutu de reședința imperiului și prin articolul de lege XII. din anul 1867, încetéză de a fi regele Ungariei și este numai împăratul Austriei?

Dăr delegațiunea ungurescă, care totu la alu doilea an își ține ședințele în Viena, este și ea trădătoare de patriă? Miniștrii Ungariei, cari apröpe în toate dizele mergu în afaceri de ale statului la Viena, suntu trădători? Comunicarea cu ministrul a latere, cu alu afacerilor comune de finance, cu ministrul armatei comun și cu celu de externe, care sedu în Viena, este și acosta trădare de patriă?

Vedeți la ce absurdități ajungeți cu mintea voastră cea mărginită?

Jurământul de advocat l'am depus în anul 1860 sub absolutismu, dăr această împrejurare nu voescu a o folosi cu intențiunea de a mă sustrage dela responsabilitatea faptelor mele. Nu, deore-ce nici în contra integrității Ungariei, nici în contra constituțiunii ei nu am comis fapte oprite în lege.

Dacă am stăruitu și stăruim la recăștigarea autonomiei pentru Transilvania și estinderea drepturilor constituționale asupra tuturor popoarelor nemaghiare, am vătămătu integritatea statului? — Ce suferă integritatea statului prin autonomia Croației?

Bine scim noi că pe timpul iubileului inima făcărui bunu patriotu maghiaru salta de bucurie, dăr se sciți și

aceea, că poporele nemaghiare pe acelu timp purtau doliu, și inima intristată a poporului român a căutat mângaiere prin aceea, ca să spună Domnitorului cu totă francheța dorințele și gravaminele sale, după ce cererile și protestele lor în decursu de 25 de ani adresate cătră guvern și dietă nu au fostu luate nici într'o considerare.

Da, am mersu la Viena, la Monarhul, ca la celalatu factoru al legislațiunii, care întocmai, de nu mai multu ca dieta și guvernul țerii, este îndreptățitu de a primi plânsorile popoarelor asuprite și pe basa dreptului de inițiativă, ce-lu are, a dispune luarea lor în considerare prin guvern ori pe calea legislațiunii. Că nu am fostu primiți în audiența cerută prin ministrul regescung. a latere, nu noi, ci ministrii Ungariei portă vina, ei ni-au denegatu învoirea la acea audiență, să nu credă însă, că prin această măsură neexcusabilă ar fi promovatu interesele statului! Său dora au creduțu, că prin această măsură neexcusabilă voru sili pe poporul românesc, ca să trecă cu micu cu mare în tabăra kossuthiștilor și să-și perdă totă speranța și încrederea în gloriosul lor Domnitor?

Amaru s'au înșelat, căci dela reintrocerea acelei deputațiunii, Românii ca nici-odată și-au strinsu și mai multu rindurile, s'au întăritu în credință și lealitate, de care pururea au fostu însuflețiți pentru iubitul lor suveranu, și au ajunsu la deplina convingere, că consolidarea patriei, vindicarea rezelor, prin urmare fericirea tuturor popoarelor numai dela întervenirea coronei se poate aștepta, care și cu ocaziunea iubileului de curendu ținutu, cu părintescă bunăvoință a declarat: că cea mai frumoasă remunerare a ostenelelor Sale ar fi aceea, dacă s'ar realiza intențiunile Sale îndreptate spre fericirea tuturor popoarelor sale.

Da, am mersu la Viena, care în înțelesul articolului de lege 12 din 1867 nu este în țără străină, ci în uniune reală cu Ungaria, și acolo am aflatu patrioți, cari cu brațele deschise, cu iubire și amicitie frățescă ne-au binevenatu, pe când poporul maghiaru în urma falselor doctrine profesate și propagate de presa noastră aici acasă în patria noastră, ne spargu capetele și ne devastă casele nepedepșitu!

Vedeți cum sciți voi căștiga inima popoarelor? Voi vreți prin terorismul vostru să inspirați frică popoarelor, cari nu suntu de o rassă cu voi? Vouă nu vepasă că vepușcu națiunile conlocuitoare, voi cari ați adoptatu sentența celui mai crudu tiranu în voiți să fiți iubiți, ci numai temuți! Se sciți însă, că poporul românesc este oțelitu în lupte și nu mai voescu să scie de frica voastră!

Strigați din răspuțeri după procurori și presa voastră ne amenință cu temniță și furu. — Eță drepturile și libertățile rezervate pentru poporele nemaghiare!

V'ați perduțu încrederea în mine? Ei bine! spre liniștirea voastră vepasigură, că n'am nici o trebuință de încrederea voastră, ci am lipsă de încrederea poporului românesc, în alu cărui serviciu m'am pus, și de încrederea pe care-lu reprezentez în procese.

Constată însă cu mare durere sufletească, că denunțarea făcută în contra mea e scrisă într'unu stilu atât de mardar și plinu de otravă, încatu la cetera acelor insulte se revoaltă sângele în vinele fă-cărui omu de onore și cu conștiință curată.

Și indignațiunea e cu atât mai motivată, fiindcă denunțanții nu s'au sfițu a făru neadevărurile, că eu n'ași fi recunoscutu Budapesta drept capitală a țerii, și că prin acosta ași fi călecatu fidelitatea datorită integrității patriei, constituțiunii, care insinuațiun dimpreună cu celelate de această categorie nu sunt demne de răspuns.

Din aceste antecedente urméză în modu firescu, că atitudinea mea politică, — ori-cătu ar displicé denunțanților, — nu constituie și poate constitui delictul disciplinaru normatu în punctu b) §-lu 68 alu regulamentului advocațional.

Pentru-că numai ura de rassă neimpăcătă a pututu inspira denunțanților cățecita părere, că prin exercitarea dreptului de petiționare, care este asigurat și în cele mai despotice imperii, s'ar vătămă dignitatea baroului advocațional. Cătu pentru mine sunt liniștitu în conștiința mea de a fi doveditu în decursul alor 32 de ani, cătu de mulținu la autoritatea, dignitatea și vocațiunea corpului advocațional.

Pentru-că constată cu deplină satisfacțiune, că m'am silitu a apăra întotdeauna pe cei apăsați, fără deosebire de naționalitate ori colóre politică, cu cea

mai bună a mea sciință și conștiință. Înțelegendu-mi astfelu chiamarea, am insistatu nu numai pentru salvarea iobăgiului român, ci și pentru revindecarea drepturilor poporului maghiaru de asemenea condițiune.

Pentru a ilustra acosta relevezu numai faptul indeobșce cunoscutu, că mi a succésu a scăpa și poporul secuiescu din scaunele Muréșu-Oșorheiului și alu Odorheiului de nimicirea totală, la care îl destinaseră feudali voștri, încercându-se timpu îndelungatu a-i răpi moșile sub pretextul, că acelea ar fi fostu de natură *siculicae hereditatis*.

Și adecă, ca advocat, m'am nisuitu a căștiga stimă și reputațiune pentru întregu corpul advocațional, așa cred, că atunci, când chiamatu de vocea națiunii mele subjugate între cei mulți m'am făcut și eu apărătorul ei, în această calitate am susținutu în grad și mai potențatu onorea și dignitatea corpului advocațional, de care mă țin și eu, și a cărui chiamare nu poate fi a se pune numai în serviciul celor puternici, ci a sări în ajutorul celor apăsați.

Baroul advocațional independentu trebuie să resimta olegitimă satisfacțiune când vede, că noi advocații români — în ciuda tuturor amenințarilor, intimidărilor și a crudului terorismu pus în mișcare în contra noastră, sacrificându-ne liniștea, interesele personale, ba espunându-ne chiar și viața, rămănem la înălțimea misiunii de a ne implini cu sfințeniă datorințele de cetățeni credincioși patriei și de advocați devotați cauzei poporului românesc, pe care pătrunși de dreptatea ei am luat'o în apărare noastră și vom apăra-o cu perseverență până la deplina ei isbândă.

Rădimațu pe convingerea, că nuli a reușitu denunțanților încercarea de a transforma în foru politicu de rassă și partid camera advocațională menită în prima liniă a susține neatinșă independenta convicțiunilor politice și libera lor enunțare, fiindcă acosta ar fi o armă cu două tăisuri, care în mâna majorităților schimbătoare s'ar răsbuna ați în contra unei, mâne în contra altei direcțiuni politice, — așteptu în liniște necondiționata respingere a denunțanților făcute în contra mea.

Sibiu, în 30 Iulie 1892.

Cu stimă

Dr. Rațiu m. p.

Afară de partea polemică, această scrisore cuprinde și unele vederi individuale caracteristice ale d-lui Rațiu, asupra cărora ne rezervăm a reveni la timpul său.

SCRILE QILEI.

— 29 Iulie. (10 Augustu)

Comitetul conferenței interparlamentare dela Berna a convenitu ca toți senatorii și deputații participanți la conferința dela Roma și cari actualmente nu se mai află în parlamentu, sunt în dreptu a lua parte și anul acosta la conferința interparlamentară dela Berna. În acest scopu secretarul generalu al acestui comitetu va procura domnilor, cari se află în această condițiune, biletele de legitimați și de transportu.

—x—

Dați în judecată. Din Praga i se telegrafieză diarului „Pester Lloyd“ următoarele: Procuratura din Kuttenberg a trasu în judecată pe deputații Eduard Gregor, Brzorad și Spincici, după cum se spune, din cauza crimei de ațitare, ce ar fi săvșit'o numiți într'o adunare publică în Deutschbrod. Până acum s'au ascultat 20 persoane.

—x—

Diare oprite. Ministrul austriacu de interne a opritu intrarea diarului sërbescu „Iavor“ din Belgrad, precum și a fizei periodice din New York „Il Grido degli Oppressi“, în țeri reprezentate în parlamentul din Viena, pe basa § 26 a legii austriace de pressă.

—x—

Diarul „Le Temps“ confiscat. Numărul de Marța trecut al diarului „Le Temps“ a fostu confiscat la Strasbourg, din cauză, că reproducea unu articolu după „Le Genevois“, privitor la retragerea prințului de Bismarck și în care se punea în gura ex-cancelarului cuvinte foarte irreverențioase la adresa împăratului Germaniei.

Colera în Franța. Lui „Magyar Hir-
lap” i se telegrafiază din Paris, că co-
lera se lătește în Franța în măsură
împăimântătoare. În împrejurime de Ar-
genleuil, în timp de 4 zile au murit 150
de persoane de colera. În arondismentul
X din Paris moru pe zi 18—20 oameni,
er în împrejurimea Parisului au murit
dela 10 Iulie până azi 400 de oameni.

—x—

Secția Avrigu-Făgărașu a căii ferate
vicinale Sibiu-Avrigu-Făgărașu, după
ce se spune, va fi pusă în circulațiune
în cursul lunii Decembrie a. c.

—x—

Statuă unui diarist. În Paris se va
ridica o statuă unuia dintre decanii pressei
franceze, lui Teophraste Renaudot, edito-
rului și redactorului „Gazettei”, care a
fost cel dintâiu diarist în Franța. Re-
naudot s'a născut la 1575 în Louden.
Ludovic al XIII i-a dat voia în 30
Mai 1631 „se tipărească și se vîndă toate
acele sciri și evenimente, cari se petrec
înăuntru și în afară de regat”. Încă în
acea zi a apărut „Gazetta”. Un număr
se vindea cu 1 sou.

—x—

Expozițiune. A doua expozițiune in-
ternațională pentru cultivarea vitelor
se va ține în Viena în cursul anu-
lui acestuia. Cei ce doresc să ia parte
la această expozițiune sunt rugați a se
insinua până la 15 Augustu n. c. la se-
cretariatul: „k. k. Landwirtschafts Ge-
sellschaft” în Wien I, Herrngasse Nr. 13.

—x—

Banchetă. Suntem rugați a da loc
următorilor: Acei domni, cărora din lipsă
de timp s'au trimis liste de subscripțiune
pentru banchetul, ce se va ține în 14
Augustu n. c. d. a. la 2 ore în sala
hotelului „Europa” din in-
cidentul sfîntirei biserice evang. reform.
și cari doresc să ia parte la banchetă,
sunt rugați a face cunoscută această
membrului presbiteral, comisarul de
poliție A. Szabo, până în 11 Augustu n.
c. (Joi) la 5 ore p. m.

Pentru cura de masajiu trasu. Franzbrant-
wein-ul și sarea lui A. Moll se poate recom-
anda la toate suferințele reumatice, la pod-
agră, junghieri, precum și la scintituri, la
contuziuni și umflături dureroase. O sticlă 90 cr. Se
trimite în toate țările cu ramburs postal prin
farmacistul A. Moll c. și r. furnisorul al Curții
imper., Viena Tuchlauben 9. În farmaciile și bă-
căniile din provincie se se cîră espresu prepa-
ratul lui A. Moll provădit cu marca și isca-
lura sa.

Avisu.

Comitetul arangiator și de pri-
mire, instituit în incidentul adunării
generale a „Asociațiunii Transilvane
pentru literatura și cultura poporului ro-
mân”, convocată pe 15/27 Augustu a. c.
la Sibiu, aduce — pentru prealabilă
orientare — la cunoștința On. publicu
următorul

Programu:

Vineri 14/26 Augustu: Convenire so-
cială în restaurațiunea Paulewitz („No-
vara”) la 8 ore sera.

Sămbătă 15/27 Augustu: 10 ore a. m.
Ședința de deschidere a Adunării gene-
rale; la 2 ore p. m. banchetă; la 8 ore
p. m. concert și după aceasta cină co-
mună.

Duminică, 16/28 Augustu: la 9 ore
a. m. Ședința I. a Adunării generale;
după ședință prînză comună, și sera la
9 ore bală.

Luni, 17/29 Augustu: Escursiuni în
împrejurimea Sibiului.

Programe detaiate se vor împărți
la sosirea oșpeților.

De ore-ce puținele hoteluri din Si-
biu pe timpul adunării generale în mare
parte vor fi ocupate din cauza concen-
trării de trape pentru manevre, și astfel
va fi de lipsă a încaștării o parte a oș-
peților la case private, On. publicu, care
va participa la Adunarea generală este
rugată a se insinua de timpuriu pentru
ședere, banchetă și excursiuni, ca să se
pătească îngrășirile necesare pentru reu-
șita festivităților.

Insinuările au să se facă cel mult
până în 12/24 Augustu la adresa D-lui
Dr. Corneliu Diaconovich, în Sibiu. (Nagy-
szeben).

Comitetul arangiator, pe timpul
Adunării generale, va ave localul său
propriu, unde On. oșpeți vor primi ori-
ce informațiuni, bilete pentru banchetă,
bală, etc.

Sibiu, 7 Augustu (nou) 1892.

Comitetul arangiatoru.

Fantoma irredentei.

De lângă Valea Ighiului, 7 Aug. 1892.

Stimate D le Redactoru! Am aștep-
tat, ca alți bărbați din jurul nostru, cu
mai multă reputațiune, să ia inițiativa a
da unele informațiuni mai detaiate des-
pre lucrurile, ce se petrec și în părțile
nostre. Însă vădînd, că în multă pre-
țuita noastră „Gazeta” s'a produs în-
câtva estrasul din diarul Aiudeanu,
„Közérdek”, despre cele întemplate pe la
noi, mă grăbesc a pune sub ochii pu-
blioului român, modul cum „patrioții”
Maghiari născocesc feluși felu de min-
ciuni insultătoare la adresa poporului ro-
mân.

Din 10 Iulie a. c. încoco, avocatul
Csávásy Jozsef lătește când o minciună,
când alta printre Ungurii de-aici: precum
că Românii s'au adunat în mai multe
locuri sfătîindu-se, ca în 26 Iulie să se
întrunescă și cu cei din Munții apuseni
spre a năvăli asupra Ungurilor, ca să-i
omore. Precum se vede d-lu Csávásy și-a
pierdut clientela și în lipsă de ocupați
ougetă să se apuce de minciuni, că dora
vor produce acelea bani.

Altă făuritor de minciuni se ivise
în persoana unui fost scriitoru dela
pretura din Ighiu, care acum, ne-avînd
ce mîncă, cu multe rugări ajunse ca
diurnist la tribunalul din Alba-Iulia.
Acesta, ca de obicei, petrecînd cu
beutorii de rachiu, veni în Ighiu cu o
minciună și mai cornurată, că adevă
Românii toți isă înțeles, ca fără nici o
crutare pe Unguri să-i prăpădescă, și
daca Ungurii nu vor cere miliția spre ap-
rare, în 28 Iulie vor fi toți măce-
lăriți.

Chiar în zilele acelea un Român
funcționar de stat veni în comuna sa
natală, spre ași petrece puțin cu con-
săngeni și cu amicii săi din copilăria.
Printre amicii numitului domn au fost
și d-lu N. Florescu și preotul Ioan
Maxim din Ighiu, cari fără întîrziere îi
făcură vizită și luară parte la o cină cu
iubitul lor amic, la care cină a fost
și Bitoi Ferencz, dirigătorul episcopului
din Clușiu.

Ce să veți însă? Zăpăcii Maghiari
făcură un svontu ne mai pomenit, că
Românii de sub pôlele munților s'au
întrunît cu cei din Munți în Bucurdea-
Vinosa și de sigur vor năvăli asupra
Ungurilor.

Duminică în 24 Iulie și trimiseră
gendarmeria în ambele biserici românești
din Ighiu, care nu se depărta din bise-
rice până ce nu se termină serviciul du-
mneșcesc, ascultînd cu cea mai mare aten-
țiune totu ce vorbea preotul și rămîndu
în biserică până eși poporul afară.

De aici înainte gendarmeria în toate
noptile a străjuit pe la porțile Româ-
nilor mai de frunte, ca să spioneze, nu
cumva se lucrăză ceva pe sub ascuns
în sensul svonurilor răspândite cu rea
intențiune?

D-lu Axentie Severu, ca de obicei,
venind dela Alba-Iulia se abătea pe la
d-lu N. Florescu și pe la preotul B.
Andrea, în afaceri private. În timpul
acesta de „temere” era se abăt pe la
amintiții domni într'o afacere curată eco-
nomică. Hop! „Temerea” crescu vîlvou
în sinul Maghiarilor seduși, căci ziua
de 28 Iulie era aproape. În ziua următoare
primarul opidului Ighiu, Bakcsy Endre,
merge la Aiud la vice-comitele spre a lă
ruga, ca fără amănare să le trimită mi-
liția, că altoum Valahii îi vor cutropi,
pe când miliția o mai ceruse încă odată,

ba după cum se vorbește, chiar și dela
ministrul de interne.

Simțîndu-se acesta, mult stimatul
nostru bărbat, d-lu N. Florescu inte se
duse la vice-comitele și i descoperi ne-
devărurile și minciunile născocite fără
temei de unii oameni cărora le place
a umbla cu minciuni, ne-avînd altă de
lucru.

Totu-odată publică și articolul din
„Közérdek”, în care desfășură, că cele
scornite sunt mișesele minciuni și vorbe
gole. Numai astfel s'a împiedicat până
acum venirea miliției.

Departa mai pot merge faimoșii
domni dela putere! Ei nu sciu pe ce
cale ar put să se sugrume; nu sciu pe
ce cale ne-ar stigmatiza înaintea lumii
civilizate, ca pe un popor neodihnit
și turburător de liniște.

Ore de Român a fost săvîrșit
vandalismul dela Turda, Arad și Șim-
leu? Au nu genul hunic asiatic s'a nă-
pusit ou pietrii asupra ferestrelor Ro-
mânilor din acele părți?

Precum se vede ei și în părțile nos-
tre intenționează așa ceva, însă n'au cu-
raj. De aceea au lipsă de miliția, ca
sub scutul miliției, să-și potă face
cheful.

Vă cunoșcem foarte bine intențiune
domnilor maghiari! Însă Dumneșcul
celu sfîntu, care e tată la toate făpturile,
nu va lăsa, ca fără dreptate să mai tira-
nisiți un popor conșciu de misiunea
sa în lume.

Unul.

Culmea nerușinării.

Sub titlul: „Cuibul agitatorilor
valahi”, publică „Budapesti Hir-
lap” dela 9 Augustu o corespondență
din Deșiu, în care un „patriot”
nerușinat scrie între altele urmă-
toarele năzdrăvăni:

„Deșiu este centrul de unde se
estind peste întregă țera firele agita-
țiunii valahe. Aici își ținu adunările lor
secrete, balurile lor de însemnătate po-
litică la cari se presentă inteligența ro-
mână din Ardelul de sus și până la
granițele de jos; aici operază o reu-
niune în formă de bancă ală cărui scop
ascuns este acoperirea cheltuelilor pen-
tru agitațiune și din a cărei casă s'au
acoperit o bună parte din cheltuelile
cu deputația la Viena. Aici peregrină
din ținuturi depărtate, și dimpreună cu
agitatorii lor, Valahii cari fantasează des-
pre o mare Valahia, despre anexarea prețio-
sului Ardelu la România și aici fierb ei
planurile, în ce chip să lătească peste
întregu Ardelul propaganda daco-ro-
mână; de-aici dau ei raportu despre re-
sultatele agitației..

„Bánffy Dezső, în vremea fișpanatu-
lui său, a scit să-i mai țină în frâu,
așa că pe-atunci erau condamnați la
adunări secrete; se împăcau cu autorita-
tea maghiară, ba în societate se mărtu-
riseau pe sine a fi aderenți ai ideii de
stat. De-atunci lucrurile s'au schimbat
foarte mult. În locul lui Bánffy a ve-
nit fișpanu br. Bormenisza, un om
bun, der cu puțină energiă, care prin
politică pacnică se silence a neteși con-
flictele ivite între naționalități. De atun-
ce începîndu, matadorii Valahilor din Deșiu
au pășit pe tărîmul agitației des-
chise, și azi în auzul orașului întregu
discută cestiunea română, care, după pă-
șerea lor, nu pote ave altă rezultatu
decât unirea Ardelului cu România.

„Capul vădit al agitațiilor este
avocatul Teodor Mihályi, rudă cu e-
piscopul din Lugoș și directorul ban-
cei „Someșana”. Ajutoru zelos are pe
Gavrilu Manu, un batjocuritor al Ma-
ghiarilor, despre care totu orașulu scie,
că în 48 a rețezat o' se cure capul
unui nobil ungar în piața Deșiuului. Are
o cancelaria advocațională cercetată și in-
jură pe Unguri în publicu.

„Alu treilea în rîndu e Munteanu,
avocatu totu în Deșiu, unul din cei
mai agili oameni ai „Someșanei”. Proto-

popul valachiu, Velle, lucră numai în as-
cunsu, fiindcă unu trate alu lui este sub-
locotenent la batalionul de honved
din loacă.”

Corespondentul numit istorisese
apoi despre o adunare din Betlenu, pen-
tru care Românii s'au pregătit cu zile
înainte. Maghiarii din Deșiu, temîndu-se,
au cerut ajutoru dela autoritățile din
Deșiu; ba mulți dintre ei s'au înarmat
cu pistole și cu cose. A și mersu la Be-
tleno o ceta de gendarmi și o companie
de honved înarmați cu câte 120 de car-
tușe fiecare. Un tren sta la dispoziți
țiuă și noptea și pădătorii dela gară au
fost îmuliți, fiindcă era temere, că
Valahii vor deface șinele. Vădîndu a-
cesta Valahii, s'au liniștit. — Corespon-
dentul foi unguresci continuă astfel:

„E caracteristic pentru spiritul ce
domnesce în poporul valachiu și în classa
muncitoare împrejurarea, că pe marele
bogatu fabricant de spirit, Voith Ger-
gely, l'au amenințat zilele trecute lu-
crătorii săi, că se se porțe bine cu ei,
căci și așa puținu timpu mai ține puterea
lui asupra lor. Cîteva săptămîni încă și
fabrica și vitele vor fi ale Valahilor.
Totu astfel au amenințat și pe pro-
prietarul Fejervary.

„Dispoziți între Maghiarii din oraș
e chinuitoare. În timpul din urmă Va-
lahii au lipit placate pe strade prin cari
provocau pe concetățenii lor, să aprindă
casele Ungurilor, să le ia totu ce au,
căci și așa ale lor vor fi nu peste
multu timpu.

„Mai fidelu a descris situația advo-
catul din Deșiu, George Gradovicu,
care a dîș:

„Memorandul a fost numai prelu-
diul celor ce se vor întempla. Mai
urmăză unul său două astfel de eveni-
mente, și dacă nici acestea nu vor con-
duce la rezultat, atunci las' să vindă re-
voluțiunea civilă. Dacă și nu vor învinge
Românii, atunci cel puțin și Maghiarii
trebuie să se prăpădescă, punîndu unu
treilea mîna pe noi. Acestu alu treilea
și așa nu pîndesce, decâtu să ne înoc-
răm. Său dora credeți, că agităm con-
tra Maghiarilor așa numai de capul
nostru? Noi nu suntem deocătu execu-
torii; că cine e în capul lucrărei, veți
sci-o nu peste multu.

„Astfelu se tradeză în Deșiu, patria
pe față și nepedepsită.”

Da, dicem și noi, astfelu ațită
pe față și nepedepsit, foile un-
guresci contra Românilor. Der,
mai este lipsă de comentaru?

DIVERSE.

Unu orologiu estra-ordinar Unu
meșteșugaru, d. Chambelland, locuind
la 68 din strada Julien-Lacroix în Pa-
risu, a terminat unu orologiu la care
lucra de 26 de ani. Acestu orologiu e
în adevăr unu mic cap-de-operă. Patru
cadrane arată ora Parisului și a unora
din orașele mari din străinătate. La su-
netul cucului, sau a clopotului, care nu
are mai puțin decătu nouă arii, lucrăză
o întregă lume mică, alcătuită din 49
de supuși, avîndu-și fiecare profesiunea
lui specială. E unu cismaru, unu ascuțitoru,
unu poteovar, unu scărmanatoru
de cânepă, unu coșaru, unu fântanaru,
unu moraru, unu ferestregiu, unu carbu-
nar, unu butuar, unu flașnetaru, unu
flautist etc. Este chiar și unu portaru,
care trage de clopotu! Patru dăncuțori
se învîtescu în jurul lor, isbindu cu
piciorul și bătîndu tactul. Nisce sol-
dați defileză în fața drapelului național,
cadențîndu-și pașii după mișcarea balan-
țarului și, după ce au intrat pe o ușă
la dreapta, iesu pe altă ușă dela stînga.
La fiă-care sfertu de oesă se face o
schimbare de arii și de mișcare.

Proprietaru: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Gregoriu Maloru.

Cursulu pletel Braşov

din 10 Augustă st. n. 1892

Monote românesci Oump.	9.44 1/2	Vând.	9.46 1/2
Argintă românescă	9.35	"	9.40
Napoleon-d'ori	9.45	"	9.47 1/2
Lire turcesci	10.48	"	10.75
Saris. fonc. „Albina“ 6%	101.	"	—
" " " 5%	100.—	"	101.—
Imperiali	9.65	"	9.68
Galbini	5.45	"	5.50
Table rusesci	117.—	"	—
Mărci germane	58.—	"	58.40
Discountul 6—8% pe an.			

Cursul la bursa din Viena

din 9 Augustă a. c. 1892

% nta de aură 4%	111.80
% nta de hărtă 5%	100.50
Ampramutul căilor ferate ungare	
aură	120.20
dto argintă	100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [1-ma emisiune]	117.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	—
Monuri rurale-ungare	94.10
Monuri croato-slavone	—
Despăgubirea pentru dijma de vină ungurescă	94.10
Imprumutul cu premiul ungurescă	142.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	136.50
Renta de hărtă austriacă	96.15
Renta de argintă austriacă	95.75
Renta de aură austriacă	113.85
Losuri din 1860	140.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1000.—
Acțiunile băncii de credită austr.	360.—
Acțiunile băncii de credită ungar.	315.20
Galbeni împărătesci	5.66
Napoleon-d'ori	9.49
Mărci 100 imp. germane	58.52 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	119.50

Dr. Sterie N. Ciurcu

Viena, IX. Pelikangasse 10.

Cabinetul de consultațiune cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela faultatea de medicină din Viena.

Consultațiuni și prin corespondență.

Avis.

Prin această se aduce la cunoștința p. t. publică, cum că comerțianții de

Mărfuri coloniale

(băcănie)

din Braşov, a decis, ca începând cu ziua de Duminecă 2 (14) Augustă a. c., își vor ține prăvăliile lor în fiă-care Duminecă totă ziua închise.

905,3—2.

Numere singuratică din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu, și în tutungeria I. Gross.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbiciose la stomach și pantece, în contra căreilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemohoidelor și a celor mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce.—Prețul unei cutii-originale sigilate l fl. v. a.

Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popularu cu deosebire prin trasu (frotat) alină durerile de șoldină și reumatismu și a altor urmări de rēcělă. Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylic)

La întrebunțarea zilnică, cu deosebire importantă pentru copii de or-țe etate și adulți, asigură această apă de gură conservarea sănătôsă și mai departe a dinților. Prețul sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. Moll, c. și r. furnisorul alu curții imperiale Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provinciă se efectuează zilnic prin rambursă postală.

La deposite se se cêră anumitū preparatele provădute cu isclătura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Braşov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Fr. Kelleman și Ed. Kugler, precum și la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hessheimer și Jul. Hornung & Teutsch.

804—20.

De închiriat.

în maerul Blumena Nr. 199 pe unulă seu mai mulți ani sunt:

de acum încolo:

- 1) Podulă fabricei de uleiu ca magazină de bucate;
- 2) Magazinele lânăriei;

Informațiune mai de aprôpe se dă în

Cancelaria Eforiei școlare în edificiul gimnasiului român din grôveră suburbiul Scheiu.

824 - 9.—20

Quint-Estract de Coniac.

Marca pentru
Quint-Estract de Coniac

Spre producerea momentană a unui coniac escelent, sănătôs și abundent, care nu se pôte deosebi de coniaculă veritabilă francesă, recomandă această specialitate **probată**.

Prețul unui kilo (de ajuns pentru producerea a 100 litre) este 16 fl. v. a. Recepta se alătură gratis. Pentru cel mai bun rezultat și pentru ună fabricată sănătôsă garantez.

Economisare de spirit

pôte obține prin **esența** mea neîntrecută pentru **întărirea rachurilor**; aceea dă beuturilor un gust plăcut, simțibil și se pôte găsi numai la mine.

Prețul unui kilo **3 fl. 50 cr.** (de ajuns la 600—1000 litre) inclusiv instrucțiunei de întrebunțare.

Afară de aceste specialități oferu de tot felul de esențe pentru producerea de **rumu, slivovitz, treber, kräuterbitter** și de tot felul de **liqueur-uri, spirituoase oțet și oțet de vin** de o calitate neîntrecută. Recepte se alătură gratis. **Prețuri carente franco.**

Se garantează pentru fabricate sănătôs.

CARL PHILIPP POLLAK,

Fabrică de specialități de esențe în Praga.

892,50—6.

Representanți solidi se caută.

Sosirea trenurilor în Braşov:

1. Dela Pesta la Braşov:

Trenul de persône: 8 ore dimineața.
Trenul accelerat: 2 ore 9 minute după amez.
Trenul mixt: 10 ore 5 minute sêra.

2. Dela Bucuresci la Braşov:

Trenul accelerat: 2 ore 18 minute după amez.
Trenul mixt: 6 ore 58 minute sêra.
Trenul accelerat: 10 ore 17 minute sêra.

Avis d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe couponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primit diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa amurită și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Nr. 5330/1892.

906,3—2.

PUBLICAȚIUNE.

Din incidentul isbucnirii colerei în Rusia, pot eventualmente să se ivesc și pentru patria noastră, și în special și pentru orașul nostru pericole. Pentru delăturarea ivirii colerei, respective pentru împiedecarea estinderii ei, se dispun din partea subscisei autorități următoarele măsuri polițiane sanitare spre stricta observare:

1. În fiă-care hotel și ospătărie are de a se executa o fundamentală curățire a latrinelor, înainte de curățire însă, are să se desinfecteze fiă-care latrină cu vitriolul de fer și acid carbolic. Totă aceeași procedură este de a se urma și în localități mai mici și case private.

Grămădirea rămășițelor din bucătărie, a gunoiului și a altor necurățenii, care participă la infectarea aerului, este interzisă atât în hoteluri și ospătării, cât și în case private. Vărsarea apei de spălat are loc numai în canalul public.

În curți, unde sunt ciubare puse pentru conservarea urinului, are de a se presăra împrejurimea astorufeliu de ciubare, în o estindere de 1/2 metru, cu var de gaz și fiă-care ciubar are de a se goli după fiă-care 48 de ore.

Curățirea latrinelor în hoteluri și ospătării are de a se efectui cel puțină după fiă-care 14 zile.

2. Fiă-care ôspe sosit în Braşov, aibă acesta locuința în hotel seu în case private, este de a se supune unei controle referitoare la sănătatea sa și fiă-care casă de bôlă are de a se aduce imediat la cunoștința subscisei autorități. Indiviții, despre cari se scie, seu se presupune, cumcă au venit din ținuturi unde grasază colera, au de a se anunța acestei autorități, pentru ca aceștia să se supună unei observări medicale de 5 zile.

3. Vândarea remediilor de nutrimenț și beuturilor stricaciôse și falsificate; vândarea pômelor necôpte și putrede; vândarea zarzavaturilor aplicate putredii, este strictă interzisă.

Se observă totdeodată cumcă manținerea acestor prescripțe se va controla din partea acestei autorități cu totă acurateț, pedepsindu se ori ce contravențiune, cu totă asprimea legii.

Braşov, 1 Augustă 1892.

Capitanatul orașenesc.

Instrucțiune de dans.

Subscisul face cunoscut p. t. publicului, că voiu deschide cu 15 Augustă n. c.

Școla de dans.

Durata cursului este de 3 luni.

Onorariul 12 fl.

Se primesc elevi în fiă-care și.

Burggasse 46 în localitățile școlei de dans.

Cu stimă,

Franz Fiedler,
instructor de dans.

903,2—2.